

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوه صد و بیست و ششم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی



أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آیات ۱۷ - ۱۱ از سوره مبارکه عبس

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ

مُطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾

ترجمه آیات ۱۷ - ۱۱

هرگز، قطعاً قرآن یادآوری است. (۱۱)

پس کسی که بخواهد، به یاد آن خواهد بود. (۱۲) در صحیفه‌هایی گرامی داشته شده. (۱۳) رتبه‌ای بالا و پاک شده. (۱۴)

به دستهای سفیرهای حق. (۱۵) ملائکه مقرب عالی‌رتبه نیکو. (۱۶) کشته باد انسان، چه چیز او را ناسپاس کرده؟ (۱۷)

برداشت از آیات ۱۷ - ۱۱ (قرآن مذكر است)

سالک الی الله باید قرآن را که یادآوری کننده آن چیزهایی است که خدای تعالی در عالم ارواح به او تعلیم داده و در فطرت او گذاشته است متوجه باشد و آن‌ها را که به وسیله صحیفه‌هایی که محترمانه به دست سفراء الهی داده شده بگیرد و هم معلومات عالم ارواح را به یاد بیاورد و از پروردگارش تشکر کند.

آیات ۳۲ - ۲۴ از سوره مبارکه عبس

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ

شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَ عِنَبًا وَ قَضَبًا ﴿٢٨﴾ وَ زَيْتُونًا وَ مَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَ

حَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَ فَاكِهَةً وَ أَبًّا ﴿٣١﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَ لَأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾

ترجمه آیات ۲۴ - ۳۲

پس انسان باید بر طعامش نظارت داشته باشد. (۲۴)
ما آب را از آسمان ریختیم. (۲۵) سپس زمین را شکافتیم. (۲۶) پس در آن دانه را رویاندیم. (۲۷) و انگور و سبزیهای خوردن را. (۲۸) و درخت زیتون و درخت خرما را. (۲۹) و باغهای پر درخت را. (۳۰) و میوه و علف را رویاندیم. (۳۱) تا بهره‌ای برای شما و چهارپایانتان باشد. (۳۲)

برداشت از آیات ۳۲ - ۲۴ (نظارت بر خوردنی‌ها)

سالک الی الله باید بر طعامش نظارت داشته باشد که در مرحله اول از راه حلال به دست بیاورد و متوجه باشد که خدای تعالی باران را از آسمان فرو ریخته و گیاهان و انگور و خرما را خلق کرده و بالاخره در وقت غذا خوردن به یاد محبت‌های الهی و نعمت‌های او باشد و خدا را شکر کند.

«سورة مباركة تکویر»

آیات ۲۹ - ۲۷ از سورة مباركة تکویر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ❁

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لَمِنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَ مَا تَشَاوُنَ إِلَّا

أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

ترجمه آیات ۲۹-۲۷

«به نام خداوند بخشنده مهربان»

این قرآن جز تذکری برای جهانیان نمی‌باشد. (۲۷) برای کسی که از شما بخواهد راه مستقیم را انتخاب کند. (۲۸) و شما جز آنچه خدای پروردگار جهانیان بخواهد، نمی‌خواهید. (۲۹)

برداشت از آیات ۲۹-۲۷ (قرآن مذكر است)

سالک الی الله باید قرآن را مذكر و یادآورنده حقایقی که خدای تعالی در عالم ارواح به او یاد داده و سپس در فطرت او آن را تثبیت فرموده بداند و به وسیله قرآن اعتقادات خود را در صراط مستقیم قرار دهد و آن چه خدا می‌خواهد همان را بخواهد.

«سوره مبارکه انفطار»

آیات ۱۲-۱۶ از سوره مبارکه انفطار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ

فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ﴿٩﴾

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾

ترجمه آیات ۱۲-۶

ای انسان، چه چیز تو را مغرور کرده که پروردگارت کریم است؟ (۶) آن کسی که تو را آفریده و اندامت را کامل نموده و منظمت ساخته است. (۷) در هر صورتی که خواسته، تو را ترکیب فرموده. (۸) هرگز، بلکه شما روز جزا را تکذیب می‌کنید. (۹)

و قطعاً بر شما محافظینی گذاشته شده. (۱۰)

والا مقام نویسنده‌اند. (۱۱)

هر چه می‌کنید، می‌دانند. (۱۲)

برداشت از آیات ۱۲ - ۶ (باید از خدا ترسید)

سالک الی الله نباید به خاطر نعمت‌هائی که خدای تعالی به او داده گناه بکند و فکر کند که او بخشنده و مهربان است و گناهان او را منظور نمی‌کند بلکه باید بداند که خدای تعالی کسانی را که به این جهت و با این فکر معصیت می‌کنند و نعمت‌های الهی را در نظر نمی‌گیرند و ملائکه موکل بر هر انسانی را معتقد نیستند. به جهنم می‌برد و برخورد بدی با آن‌ها دارد.